

PIISPANVIHKIMYS

1.8.2021 / 10. Sunnuntai Helluntaista

Suomen evankelisluterilainen lähetyshiippakunta
Evangelisk-lutherska missionstiftet i Finland
The Evangelical Lutheran Mission Diocese of Finland

Kaikkeivaltias, armollinen Jumala ja Isä! Vuodata Henkesi seurakuntiimme, niiden palvelijoihin ja kaikkiin uskoviin, että evankeliumisi tuottaisi runsaita bedelmiä. Kutsu, varusta ja lähetä työntekijöitä elovainioillesi, sillä eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Auta armossasi meitä vaeltamaan pyhydessä ja puhtauttamaan niin, ettei pyhä nimesi eikä Kristuksen evankeliumi tulisi meidän tähtemme pilkatuksi. Anna anteeksi erehdykseni ja syntini ja auta seurakuntaasi lamppuna valaisemaan pimeydessä. Kirkasta itsesi ja Poikasi Jeesus Kristus kaikille ihmisille, niin että he pääsisivät kuolemasta elämään ja näkisivät kunniasi ja voimaasi. Varjele keskuudessamme valtakuntasi ja anna sen saavuttaa maailman ääret, että pian koittaisi se päivä, jolloin kaikki kielet tunnustavat Jeesuksen Kristuksen Herraksi, sinun nimesi kiitokseksi ja kunniaksi. Amen.

Olet sydämellisesti tervetullut Lähetyshiippakunnan piispanvihkimysmessuun! Oheisen käsiohjelman avulla voit seurata ja osallistua jumalanpalveluksen kulkuun. Lisää tietoa Lähetyshiippakunnasta ja vihittävästä piispasta löydät tämän vihon takakannesta.

Messussa kerättävä kolehti käytetään Lähetyshiippakunnan työhön. Voit myös tehdä tilisiirron, merkitse saajaksi Suomen Luther-säätiö ja tilinumeroksi: FI59 1023 3000 2354 52; viite 8015 (Piispan kannatus) [Keräyslupa: RA/2020/1666].

Jumalanpalveluksessa vietetään ehtoollista. Ehtoollisen jakamisesta ja ehtoolliselle osallistumisesta tarkemmin tämän käsiohjelman kohdassa 25.

Messukäsiohjelmassa tähdellä (*) merkityissä kohdissa seurakunta rukoilee seisten. Jos seisominen on sinulle hankalaa, voit myös istua.

Messussa palvelevat:

Vihittävä piispa:	Juhana Pohjola	Vaskiyhtye:	Kalervo Kulmala, johtaja;
Vihkivä piispa:	+ Risto Soramies		Seppo Pohjoisaho,
Muut vihkipäät:	+ Matti Väisänen,		Simo Rantanen, Pekka Mäkipää,
	+ Bengt Ådahl, Ruotsi		Kimmo Karhi, trumpetit;
	+ Thor-Henrik With, Norja		Pan Ye, käyrätorvi;
	+ Hans Jönsson, Latvia		Pekka Karvanen, alttorvi;
	pres. Matthew Harrison, USA		Jouko Vuorinen, bariton;
	Sakari Korpinen		Teppo Alestalo, pasuuna;
	Mika Tervakangas		Simo Eronen, tuuba
Avustava liturgi:	Joel Kerosuo		
Avustavat pastorit:	Sebastian Grünbaum, Markku Sumiala, Miika Nieminen, Harri Lammi, Joni Ahonen, Oskari Nummela.		
	Esko Murto, Eero Pihlava		
Kanttori:	Anneli Vahtoranta		
Kuoronjohtaja:	Marja Pitkäranta		

Messun alkusoittona kuullaan Jeremiah Clarken Trumpet Voluntary. Päivän psalmin sävellys: Päivi Pohjola. Alku- ja graduaalivirsien alkusoiton sekä päätösvirren loppusoiton sävellys: Mäkelä Halonen.

+ PIISPANVIHKIMYS +

Seurakunta nousee seisomaan ristisaaton saapuessa kirkkotilaan.

1. Alkuvirsi III* (kuoro: 1, 3, 5)

1. Oi Py - hä Hen - ki, Her - ram - me, e - lä - män
läh - de, Luo - jam - me, nyt täy - tä mei - dät
ar - mol - la ja voi - mal - la - si vah - vis - ta.

2. Lohduttajamme ainoa
ja runsas lahjain antaja,
mielemme kovat pehmitä,
ne liekilläsi lämmitä.

3. Oi Henki voiman, totuuden
ja luoja armolahjojen,
valaise silmät sokeat,
kirvoita kielet kankeat.

4. Ymmärrys meille lahjoita,
rakkaus meihin vuodata.
Pois torju pahan kiusaus,
suo langenneille armahdus.

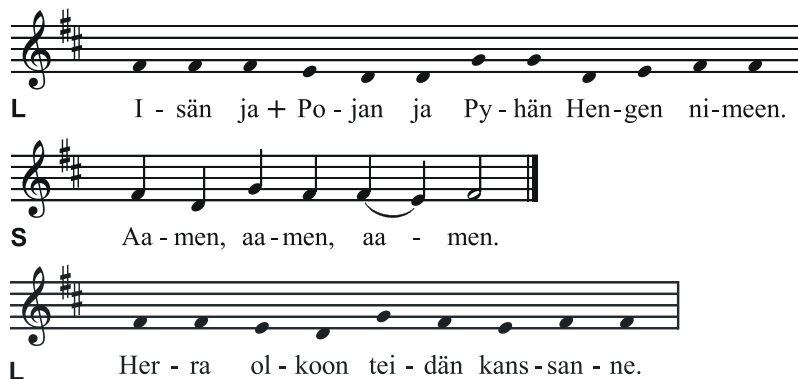
5. Vihollisemme karkota,
suo meidän olla rauhassa.
Hurskaasti auta elämään
ja kadotusta välttämään.

6. Opetä Isää tuntemaan,
Kristukseen, Poikaan, turvaa -
maan. Suo meille uskon pala -
vuus ja voimastasi voima uus.

7. Nyt kiitos olkoon Isälle
ja ainoalle Pojalle. Hän Pyhän
Hengen meille suo ja armon
runsaat lahjat tuo.

2. Alkusiunaus

Vihkeivä piispa lausuu apostolisen tervehdyksen, jonka jälkeen avustava liturgi jatkaa:

L I - sän ja + Po - jan ja Py - hän Hen - gen ni - meen.
S Aa - men, aa - men, aa - men.
L Her - ra ol - koon tei - dän kans - san - ne.

S Niin myös si - nun hen - ke - si kans - sa.

3. Yhteinen rippi

Rippisanat

Synnintunnustus

- S: Oi sinä kaikkein armollisin, ristiinnaulittu Herra Jeesus Kristus. Armahda minua, vaivaista syntistä, ja katsahda puoleeni laupeutesi silmillä, niin kuin sinä katsoit Pietariin, kun hän oli sinut kieltänyt, ja niin kuin sinä katsoit syntiseen naiseen fariseuksen huoneessa ja ryöväriin ristinpuussa. Ja anna minulle pyhä armoni, että minä niin kuin Pietari itkisin syntejäni, niin kuin syntinen nainen sinua sydämestäni rakastaisin ja ryövärin kanssa saisin katsella pyhiä kasvojasi taivaissa iankaikkisesti.

Synninpäästö

S Aa - men, aa - men, aa - men.

Kiitosrukous

- S: Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi.

4. Päivän psalmi (Ps. 119:129—136)

5. Herra armahda (kyrie)

S Her - ra, ar-mah-da, ar - mah-da mei - tä.

Kris-tus, Kris - tus, ar-mah-da, ar - mah-da mei - tä.

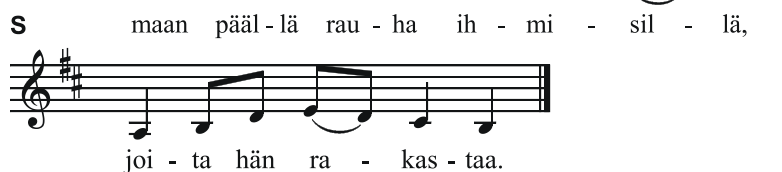
Her - ra, ar-mah-da, ar - mah-da mei - tä.

6. Kunnia ja kiitosvirsi Pyhälle Kolminaisuudelle (gloria)

L: Kunnia Jumalalle korkeuksissa!

S maan pääl-lä rau-ha ih-mi-sil-lä,

joi-ta hän ra-kas-taa.

Kiitosvirsi pyhälle kolminaisuudelle: 133

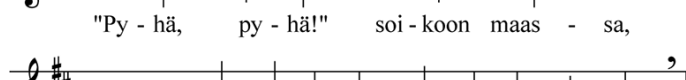
1. Hal-le-lu-ja! Nyt y-lis-tys, kun-ni-a,
On hä-nen yk-sin kirk-ka-us, on hä-nen

voi-ma, vä-ke-vyys I-säl-le, luo-jal-lem-me!
val-ta, vii-sa-us. Kun-ni-a Her-ral-lem-me!

"Py-hä, py-hä!" soi-koon maas-sa,

tai-va-has-sa. Hal-le-lu-ja!

Her-ra lii-tos-saan on lu-ja.

2. Halleluja! Nyt kunnia
Pojalle olkoon korkea,
Jumalan Karitsalle.

Hän osti meidät pyhäl-
lä, kalliilla liiton verellä
kansaksi Jumalalle.

Pyhä, pyhä! soikoon
maassa, taivahassa. Hal-
leluja! Herra liitossaan
on luja.

3. Halleluja! Myös Hen-
gelle ylistys nouskoon
Pyhälle täydestä sydä-
mestä. Hän kristikun-
nan pyhittää, sen uu-
teen toivoon synnyttää
ja eksymästä estää. Py-
hä, pyhä! soikoon
maassa, taivahassa. Hal-
leluja! Herra liitossaan
on luja.

7. Päivän rukous

L: Rukoilkaamme.

Rukous

S Aa-men, aa-men.

8. I lukukappale* (lectio I)

Lukukappaleen jälkeen: L: Tämä on Jumalan sana. S: Jumalalle kiitos.

9. Vastaus*

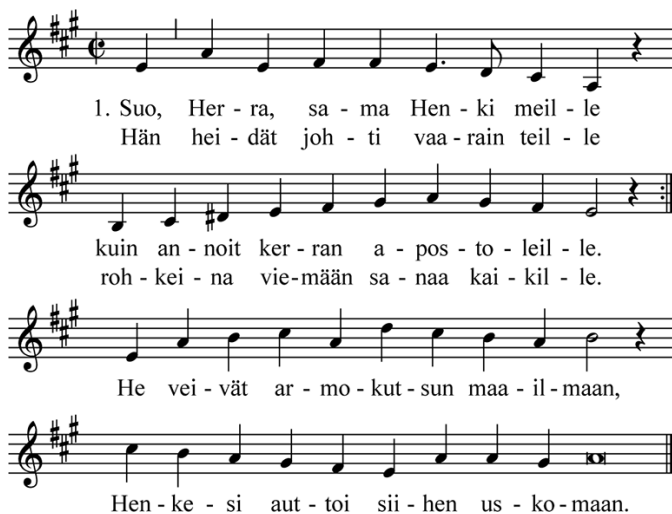

Sa - na - si, Her - ra, an - na va - lok - sem - me, op - paak - si, neu - vok -
7 si ja voi - mak - sem - me. Kor - vam - me a - vaa aa - mu aa - mul -
12 ta kuu - le - maan op - pi - lai - den - ta - val - la.

10. II lukukappale* (lectio II)

Lukukappaleen jälkeen: L: Tämä on Jumalan sana. S: Jumalalle kiitos.

11. Päivän virsi 168 (kuoro: 1, 3, 5) (graduale)

1. Suo, Her - ra, sa - ma Hen - ki meil - le
Hän hei - dät joh - ti vaa - rain teil - le
kuin an - noit ker - ran a - pos - to - leil - le.
roh - kei - na vie - mään sa - naa kai - kil - le.
He vei - vät ar - mo - kut - sun maa - il - maan,
Hen - ke - si aut - toi sii - hen us - ko - maan.

2. Siis anna saman Hengen
yhä ohjata kaikkialla työtäsi,
ja kutsu vielä, Herra pyhä,
työntekijöitä valtakuntaasi.
On paljon kypsynyttä eloa,
vaan vähän väkeä on pellolla.

3. Kun itse käskit, Herra, meitä
työntekijöitä työhön anomaan,
niin kasvojasi etihän peitä, vaan
riennä seurakuntaa kuulemaan.
Me saamme luottaa lupaukseesi,
tänäänkin täytät pyynnöt kansasi.

4. Hengellä väkevällä täytä
sanasi uskolliset saarnaajat.
Työnäky jälleen heille näytä,
kun into pettää, voimat uu -
puvat. Kun pyhää nimeäsi
saarnataan, niin saatanalta
voima murretaan.

5. Suo, että avun Siion saisi
ubrasi väkevästä voimasta,
se voima kansat vapauttaisi
ja päästäisi ne valheen vallasta.
Oi saavu, Herra, itse auttamaan,
Henkesi tulta heitä päälle maan.

6. Maan kylmät, synkimmät -
kin loukot valaise sanallasi
kirkaiksi, ja kaukaistenkin
kansain joukot tuo yhteen
pyhään seurakuntaasi. Myös
Israelin kansaa paimenna,
Kristusta tuntemaan se joh -
data.

7. Näin hoida, Herra, kirkkoamme. Henkesi
anna yhä uudestaan myös rohkaisemaan nuori-
amme työhösi, paimenvirkaan astumaan.
Suo, että aikain halki kansasi kaikille toivon
sanaa kantaisi.

12. Evankeliumi* (evangelium)

Lukija ilmoittaa evankeliumin.

Evankeliumi luetaan. Lukemisen jälkeen:

L: Tämä on pyhä evankeliumi.

S: Ylistys sinulle, Kristus.

13. Saarna

14. Virsi 251

2. Opetuslapsi kuulla saa:
"Tahdotko, ystäväni, minua
aina rakastaa, palvella nimes-
säni? Laumaani kaitse, pai-
mennna, ruoki ja hoida lampai-
ta." – Sinua rakastan, Herra.

3. Opetuslapset pelkäävät
lukkojen taakse käyden. Sil-
loin he Herran näkevät, Jee-
sus tuo rauhan täyden. "Nyt
Pyhä Henki ottakaa, anteeksi
synnit antakaa." – Herrani,
Vapahtajani!

4. Suo niiden, jotka työhösi
ottavat kutsun vastaan, seura-
ta, Kristus, alttiisti sinua aino-
astaan. Uskolliseksi kirkko
tee, se että valvoo, taistelee.
Nyt valtakuntasi tulkoon!

15. Johdantosanat ja vihittävän esittely

Vihittävä piispa esitellään. Konsistorin notaari lukee otteen konsistorin kokouksen pöytäkirjasta.

L: Veljet ja sisaret Kristuksessa, tahdotteko ottaa Juhana Pohjolan piispaksenne ja rukouksiinne?

S: Tahdomme.

16. Uskontunnustus*

Me uskomme yhteen Jumalaan, / kaikkivaltiaaseen Isään, / taivaan ja maan, kaiken näkyvän ja näkymättömän Luojaan.

Me uskomme yhteen Herraan, / Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, / joka on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua, / Jumala Jumalasta, / valo valosta, / tosi Jumala tosi Jumalasta, / syntynyt, ei luotu, /joka on samaa olemusta kuin Isä / ja jonka kautta kaikki on saanut syntynsä, / joka meidän ihmisten ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaista, / tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja neitsyt Mariasta / ja syntyi ihmiseksi, / ristiinnaulittiin meidän puolestamme Pontius Pilatuksen aikana, / kärsi kuoleman ja haudattiin, / nousi kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, / astui ylös taivaisiin, / istuu Isän oikealla puolella / ja on kirkkaudessa tuleva takaisin tuomitsemaan eläviä ja kuolleita / ja jonka valtakunnalla ei ole loppua.

Me uskomme Pyhään Henkeen, / Herraan ja eläväksi tekijään, / joka lähtee Isästä ja Pojasta, / jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan / ja joka on puhunut profeettojen kautta. / Uskomme yhden, pyhän, yhteisen ja apostolisen kirkon./ Tunnustamme yhden kasteen syntien anteeksiantamiseksi, /odotamme kuolleiden ylösnousemusta / ja tulevan maailman elämää (+).

17. Lupaukset

L: Tahdotko Jumalan avulla pysyä lujana tässä kirkon uskossa ja vahvistaa siinä seurakuntalaisia?

V: Tahdon.

L: Olet ottanut vastaan kutsun Suomen evankelisluterilaisen lähetyshiippakunnan piispan virkaan. Tahdotko hoitaa tätä virkaa oikein ja uskollisesti Jumalan sanan ja luterilaisen tunnustuksen mukaisesti?

V: Tahdon.

L: Tahdotko valvoa, että evankeliumia saarnataan puhtaasti, sakramentteja jaetaan Kristuksen asetuksen mukaisesti ja seurakuntia hoidetaan hiippakuntajärjestyksen mukaan?

V: Tahdon.

L: Tahdotko edistää kaikkea, mikä rakentaa Kristuksen kirkkoa ja tahdotko olla valmis tarvittaessa kärsimään Kristuksen nimen ja sinulle uskotun lauman autuuden tähden?

V: Tahdon.

L: Kaikkivaltias Jumala auttakoon sinua pitämään sen, minkä olet luvannut. Vieköön hän

itse päätökseen sinussa alkamansa hyvän työn.

18. Virkaan vihkiminen

L: Sillä valtuutuksella, jonka Kristuksen kirkko on Jumalan tahdon mukaisesti minulle antanut, vihin sinut piispan virkaan Lähetyshiippakunnassa.

Vihittävälle puetaan piispanviran tunnukset. Kuoro laulaa virren 112. Vihkeivä piispa ja avustajat panevat kätensä hänen päänsä päälle ja rukoilevat Isä meidän –rukouksen. Vihittävälle annetaan piispan valtatekijä.

Rukous vihityn piispan puolesta

S Aa - men, aa - men.

Kehotus

L: Rakkaat kristityt! Juhana Pohjola on vihitty Lähetyshiippakunnan piispaksi. Ottakaa hänet rakkaasti vastaan, tukekaa häntä hänen työssään ja kantakaa häntä rukouksissanne Jumalan eteen.

18. Virkaan lähettäminen

L: Jeesus sanoo: »Kaitse minun lampaitani!» (Joh. 21:16.) Lähde rauhassa ja palvele Herraa iloiten.

20. Virsi 810:1—

1. On Jee - sus Kris - tus ai - nut pe - rus - tus Kirk - kon -

sa. Hän on sen it - se luo - nut ve - del - lä, sa - nal -

la. Hän saa - pui, Her - ra tai - vaan, py -

hän - sä kih - laa - maan, ve - rel - lään, kuo - le -

mal - laan o - mik - seen os - ta - maan.

2. Kirkkona joka kansan
ja koko maailman
sai perintönä taivaan
se uskon oikean:
on yksi kaste, Herra,
pelastus nimessään,
ja yksi, pyhä ruoka
ruumiissaan, veressään.

3. Ei kirkko huku kos -
kaan, sen Herra varjeelee,
osoittaa rakkauttaan
ja hoitaa, suojelee.
Vihaajat maailmassa,
Juudakset joukossaan
makaavat viimein maas -
sa; ei kirkko kaadukaan!

4. Ja halveksija huomaa
vain kirkon ahdingon,
kun riita repii, raastaa,
sakea valhe on. Kuiten -
kin pyhät kirkon sanassa
riippuvat, voimassa yh -
den uskon he aamuun
kulkevat.

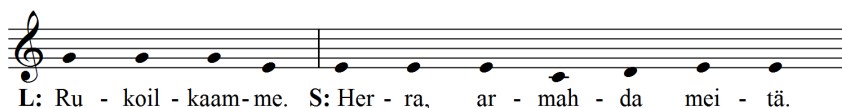
5. Sodassaan kirkko muistaa
päättöstä vaivojen,
kun kirkon Herra voittaa
ja rauha suloinen
on taivaan kirkkaudessa
osana pyhien.
sodan käynyt kansa
saa levon ikuisen.

6. Jo maailmassa yhtyy
se pyhään Jumalaan,
ja salatusti liittyy
jokaiseen uskovaan,
jonka on käsi Herran
elämään johtanut
ja poikki kuolon virran
Eedeniin saattanut.

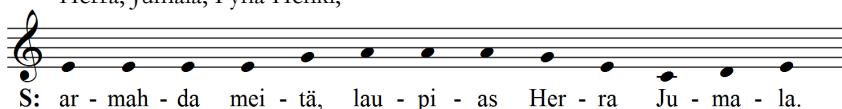
7. Oi heitä autuaita!
Nöyrästi pyydämme:
myös meitä auta, Herra,
niin, että pääsemme
kunnian valtakuntaan,
syleilyyn Ylkämme.
Me siellä rakkauttaan
iäti kiitämme.

21. Yhteinen esirukous

Esirukouksena käytetään litaniaa.

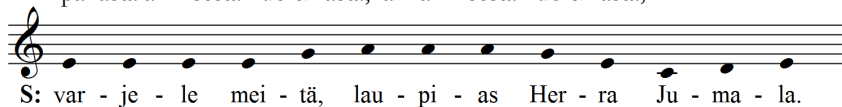
L: Herra, Jumala, taivaallinen Isä, Herra, Jumalan Poika, maailman Vapahtaja,
Herra, Jumala, Pyhä Henki,

L: Kaikista synneistä, kaikesta eksytyksestä, kaikesta pahasta,

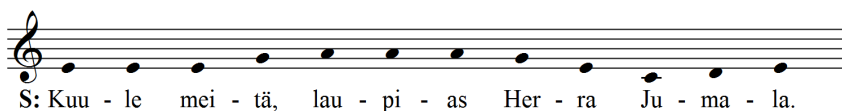
L: Perkeleen petoksista ja juonista, nälänhädästä ja kulkutaudeista, sodasta ja veritöistä,
kapinoista ja riidoista, rakeista ja rajuilmoista, tulipalosta ja vedenvaarasta,
pahasta äkillisestä kuolemasta, iankaikkisesta kuolemasta;

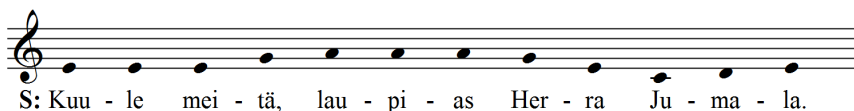
L: Pyhän syntymisestä tähden, kärsimisesi, kilvoituksesi ja verenhikesi tähden, ristisi ja
kuolemasi tähden, ylösnousemisesi ja taivaaseen astumisesi tähden kuoleman
hetkellä ja viimeisellä tuomiolla;

L: Hallitse ja johdata pyhää kristillistä seurakuntaasi, varjele sen piispat ja sananpalvelijat ja –kuulijat puhtaana opissa ja pyhinä elämässä, torju väävät opit ja pahennukset, palauta eksyneet ja luopuneet, lähetä uskollisia palvelijoita eloosi, vuodata sanassa Henkesi ja voimasi, lohduta kaikkia murheellisia ja arkamielisiä, siunaa sanan kylvötyö kaikkialla maailmassa.

L: Anna maailman kansoille rauha ja sovinto, suojele ja siunaa maataamme ja kansaamme ja turvaa sen vapaus, varjele ja siunaa tasavallan presidenttiä, maan hallitusta ja eduskuntaa,

L: (Kuule armossasi esirukouspyynnöt, jotka seurakunnallesi on jätetty...) Auta kaikkia, jotka ovat hädässä ja tuskassa, lohduta, hoida ja auta sairaita ja kuolevia, vapauta kaikki syyttömästi vangitut, ole leskien ja orpojen turva, sorrettujen ja vainottujen puolustaja. Johdata ja varjele kaikkia matkalaisia ja niitä, jotka asuvat vieraisissa maissa, siunaa ja varjele maan hedelmä ja kaikki rehellinen työ, suo että oikein nauttisimme lahjojasi. Armahda kaikkia ihmisiä.

L: Herra, kaikkivaltias Jumala, joka et halveksi vaivaisten huokauksia, etkä murheellisten sydänten ikävöintiä, kuule meitä, jotka hädässämme sinua rukoilemme: auta meitä Henkesi voimalla voittamaan kaikki paha, mihin perkele, maailma ja oma lihamme meitä viettelevät, niin että me pahasta päästettyinä kiittäisimme ja kunnioittaisimme sinua nyt, aina ja iankaikkisesti.

21. Uhrivirsi 270

Uhrivirren aikana kannetaan kolehti.

1. En - kö Her - raa Ju - ma - laa - ni rie - mu -
En - kö suur - ta aut - ta - jaa - ni y - lis -
vir - sin kiit - täi - si! Poh - ja - ton - ta
täi - si har - taas - ti!
lau - pe - ut - ta lap - sil - leen hän o - soit - taa,
I - sän sy - dän ar - mah - taa täyn - nä
pelk - kää rak - ka - ut - ta. Kaik - ki lop - puu
ai - ka - naan, ar - mon - sa ei mil - loin - kaan.

2. Niin kuin kotka siivillän -
sä poikiansa peittelee,
niin hän minut kädellensä
armiaasti suojelee. Äidin -
kohdussa jo antoi muodon,
hengen, elämän, sieltä tä -
hän hetkeen hän huostas -
sansa hoiti, kantoi. Kaikki
loppuu aikanaan,
armonsä ei milloinkaan.

3. Eipä ollut Poikansakaan
liian kallis hänelle, kuole -
maan hän antoi rakkaan
elämäksi minulle. Ääretön
on Herran hyvyys! Vaikka
heikko henkeni kuinka tar -
koin miettisi, tutkimaton
on sen syvyys. Kaikki lop -
puu aikanaan, armonsä ei
milloinkaan.

4. Pyhän Hengen johdatta -
maan Herra antaa sanas -
saan, elämääni hallitsemaan
tiellä taivaan kunniaan. Us -
kon kirkkaan, puhtaan lie -
kin sytyttää hän sydämeen,
johtaa minut autuuteen,
valaistu on kuolontiekin.
Kaikki loppuu aikanaan,
armonsä ei milloinkaan.

5. Sielustani huolen kantaa, armollaan hän ruokkii sen. Ruumiilleni hän myös antaa kaiken, mitä tarvitsen. Milloin taito oma puuttuu taikka olen voimaton, Herra heikon voima on, vahvaksi näin heikko muuttuu. Kaikki loppuu aikanaan, armonsa ei milloinkaan.

6. Maailmamme aarteinensa hallintaamme Herra soi, luomakunnan luotuinensa hyödyksemme meille loi. Minne silmä, tieto kantaa, runsaasti on lahjoja, joita Luoja, kaitsija, luoduillensa aina antaa. Kaikki loppuu aikanaan, armonsa ei milloinkaan.

7. Silmäni kun uneen suljen, Herrani jää valvomaan. Taas kun uuteen aamuun kuljen, uuden armon aina saan. Ellei kasvot Herran armaan jäisi tiellä saattamaan, sieluni ei tuskistaan koskaan toipua vois varmaan. Kaikki loppuu aikanaan, armonsa ei milloinkaan.

8. Vaikka väijyy sieluani vihollinen, kiusaaja, ei se koskaan Herrastani tempaa irti minua. Herra torjuu voimallansa kaiken pahan päältäni johdattaen juoksuni Hengellänsä, armollansa. Kaikki loppuu aikanaan, armonsa ei milloinkaan.

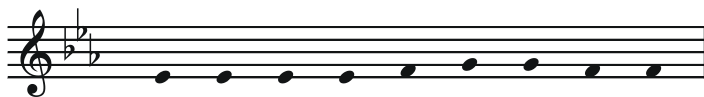
9. Niin kuin isä ei voi kieltää rakkautta lapseltaan, joka vastoin isän mieltä harhaan kulkee toisinaan, niin myös Herra hoitaa lastaan rakkauden vitsalla eikä koston miekalla, armoon sulkee ainoastaan. Kaikki loppuu aikanaan, armonsa ei milloinkaan.

10. Vaikka joskus ankaralta tuntuu Herran kuritus, Herralla on siihen valta, häntä ohjaa rakkaus. Minut syntiin hukkumasta Isä tahtoo varjella, siksi ohjaa luoksensa ristitieta taivaan lasta. Kaikki loppuu aikanaan, armonsa ei milloinkaan.

11. Eikä ole, uskon kyllä, risti luotu iäksi. Ei sen vaiva enää yllä tuolle puolen matkani. Talven tuimat tuiskut poistaa jälleen suvi suloinen, niin myös jälkeen vaivojen ilosta saa silmä loistaa. Kaikki loppuu aikanaan, armonsa ei milloinkaan.

12. Sinulla on Isän sydän, niin myös Isän rakkaus. Herrä, lapsenasi pyydän: Kuule uskon rukous. Auta, että armostasi täällä aina päivin, öin, ajatuksin, puhein, töin etsin, Herra, kasvojasi. Ja kun loppuu aikani, ylistää saan iäti.

22. Ehtoollisrukous

L Her - ra ol - koon tei - dän kans-san - ne.

S Niin myös si - nun hen - ke - si kans - sa.

L Y - len - tä - kää sy - dä - men-ne.

S Y - len-näm - me sen Her-ran puo-leen.

L Kiit - tä - kääm-me Her-raa, Ju - ma-laam-me.

S Niin on oi-kein ja ar - vol - lis - ta.

Prefaatio

Pyhä*

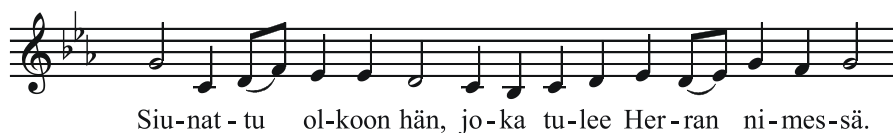
S Py - hä, py - hä, py-hä Her - ra Se - ba - ot!

Tai - vas ja maa on täyn-nä si-nun kirk-ka-ut - ta - si.

Hoo - si - an - na kor - ke - uk - sis - sa!

Rukous ja asetussanat

23. Isä meidän

S I - sä meidän, joka o - let tai - vais - sa. Py - hi - tetty olkoon
si - nun ni - me - si. Tulkoon sinun val - ta - kun - ta - si. Tapahtukoon
si - nun tah - to - si, myös maan pääl - lä, niin kuin tai - vaas - sa.
An - na meille tänä päivänä meidän jokapäi - väi - nen lei - pä - me. Ja an - na
meille meidän syn - tim - me an - teek - si, niin kuin mekin anteeksi annamme niille,
jotka ovat meitä vas - taan rik - ko - neet. Äläkä saata mei - tä kiu sauk seen,
vaan pääs - tä mei - dät pa - has - ta. Sillä sinun
on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikki - ses - ti. Aa - men.

24. Herran rauha ja leivän murtaminen*

L Her-ran rau - ha ol-koon tei-dän kans-san-ne.

S Niin myös si - nun hen - ke - si kans - sa.

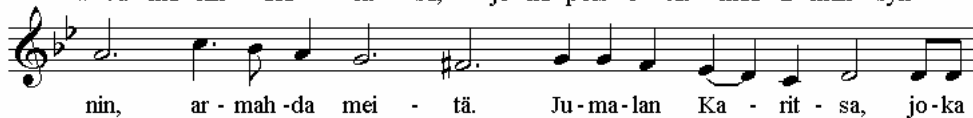
L: Leipä, jonka me murramme, on osallisuus Kristuksen ruumiiseen.

S: Leipä on yksi, ja niin mekin olemme yksi ruumis, sillä me kaikki tulemme osallisiksi tästä yhdestä leivästä.

24. Jumalan Karitsa*

S * Ju - ma - lan Ka - rit - sa, jo - ka pois o - tat maa - il - man syn -

nin, ar - mah - da mei - tä. Ju - ma - lan Ka - rit - sa, jo - ka

pois o - tat maa - il - man syn - nin, ar - mah - da mei - tä.

Ju - ma - lan Ka - rit - sa, jo - ka pois o - tat maa - il - man

syn - nin, an - na mei - le rau - ha.

25. Ehtoollisen viettäminen

Ehtoollisella laulettavat virret löytyvät messuohjelman lopusta. Ehtoollinen päätetään laulamalla Simeonin kiitosvirsi (alla).

Ehtoolliselle kutsutaan Lähetysliittopöytäkirjan seurakuntien jäsenten lisäksi kaikkia kristittyjä, jotka tahtovat uskossaan ja elämässään sitoutua Raamattuun ja luterilaiseen tunnustukseen, ja ovat saaneet opetusta Herran ehtoollisen merkityksestä. Toisiin tunnustuskuntiin kuuluvat kristityt tai vielä ehtoollisopetusta vailla olevat lapset ovat tervetulleita alttarille saamaan siunauksen.

Simeonin kiitosvirsi

S Her-ra, nyt si-nä lasket palvelijasi rau-haan me-ne-mään, sa-na-si mu-kaan
sil-lä mi-nun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut
kaik-ki-en kan-so-jen näh-dä,
val-keu-dek-si, jo-ka on il-mes-ty-vä pa-ka-noil-le,
ja kirk-kau-dek-si kan-sal-le-si Is-ra-e-lil-le.
Kun-ni-a Isälle ja Po-jal-le ja Py-häl-le Heng-el-le,
niin kuin o-li alussa, nyt on ja aina, iankaik-ki-ses-ta
i-an-kaik-ki-seen. Aa-men.

26. Kiitosrukous ehtoollisen jälkeen

L: Rukoilkaamme.

Rukous luetaan.

S Aa - men, aa - men.

27. Ylistys

E Kiit - tä - kääm-me Her - raa!

***S** Ju - ma - la - le kii - tos. Hal - le - lu - ja,

hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

28. Siunaus

L: Herra siunatkoon teitä ja varjeltakoon teitä. Herra kirkastakoon kasvonsa teille ja olkoon teille armollinen. Herra kääntäköön kasvonsa teidän puoleenne ja antakoon teille rauhan. Isän ja + Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

29. Lähettäminen

L: Lähtekää rauhassa ja palvelkaa Herraa iltoiten.

30. Päätösvirsi 895*

1. Kun ko-din kau-niin tai-vai - sen sain täh - den
 en viih-dy maa - il - mas-sa en, vaan jää - vät

Jee-suk - sen,
 rie-mut sen. Oi Kaa-naan-maa, oi kau-nis

maa, se maa, jos - sa Jee - sus on! Sin-ne

Ju-ma-lan lap - set pää - se - vät i - äi - ses-ti

o - le - maan. Kiit - tä - kää Her - raa,

kiit-tä-kää Her - raa, kiit-tä - kää, kiit-tä - kää, kiit-tä-kää

Her - raal! Sin-ne Ju-ma-lan lap - set

pää - se - vät i - äi - ses-ti o - le - maan.

2. Kun synti, liha, maailma tien saavat
 ahtaaksi, ne voitan Herran armossa ja
 pääsen vapaaksi. Oi Kaanaanmaa, oi kau-
 nis maa, se maa, jossa Jeesus on! Sinne
 Jumalan lapset pääsevät iäisesti olemaan.
 Kiitäkää Herraa, kiitäkää Herraa, kiitä-
 kää, kiitäkää, kiitäkää Herraa! Sinne Ju-
 malan lapset pääsevät iäisesti olemaan.

3. Kirkkaammin päivää loistavaa Karitsa
 valaisee, ja voiton kruunu ihana päässäni
 säteilee. Oi Kaanaanmaa...

4. Itsesi, Jeesus, kirkasta, niin oikein laula
 aan, vapauta kieli kankea kiitokseen oike-
 aan. Oi Kaanaanmaa...

Orlando Gibbons

E H/D# C#m E/H H7 E C#m H

1. Rie - muit-se, Sii-on! Nou-se vei-saa-maan kii-tos-ta Pai-me-

E F#7 H F#m A A/C# F#m

ne-si, Ku-nin-kaan ja kai-kin voi - min, täy-sin sy-dä-

H H7/A E/G# E H7 E

min soi - ta nyt har-pun ää - nin tai - vai - sin

A/C# A H F#7 H

hä - nel - le, jo - ka täyt - tää kor - keu - den,

H7/A E/G# F#m H7 E

vaan sil - ti las - keu - tuu luo syn - ti - sen.

2. Taas tänään katson leipää elämän. Asetussana kutsuu kiittämään elämän leipää, jonka Herramme mursi ja antoi apostoleille. Meillekin on se tullut ruoaksi: armoksi, pelastuksen tuojaksi.

3. Saavu, oi Rakkaus, auta
laulamaan korkeaan ääneen,
sointiin ihanaan. Sydämet,
huulet aina kiittäkää juhल्ली-
sesti hänen pyhyttään. Hän
kirkkain kasvoin kuulee lau-
lumme ja johtaa täältä luok-
seen kotimme.

4. Ei lakia, vaan Kristus Her-
rana! Pöytämme siunaa uusi
Karitsa. Egyptin pääsiäinen
syrajtyy, nähdessään armon

koiton etääntyy. Himmenee
varjo esikuvien, yö kuolee
päivänkoittoon autuuden.

5. Uhria täytettyä katsele!
On tullut päätös esikuville;
Jeesus on tullut sijaan Iisakin,
pääsiäislampaan, taivaan man-
nankin. Kärsivä palvelija
Jesajan on itse Kristus, Poika
Jumalan.

6. On osanamme aikaan iäiseen kätkeä Herran teot sydämeen ja niiden salaisuutta hengittää, ammentaa Herrastamme elämää, syödä ja juoda sakramentissaan, niin saada yhdistyä Jumalaan.

7. Maan päällä huonekunta

Kristuksen tunnustaa tämän
opin taivaisen: on nimi, luonto
heillä entinen, vaan taakseen
kaiken tämän jättäen he aukai-
sevat suunsa ottamaan Her-
ransa lihan, veren kokonaan.

8. Syntistä luontoansa uhma-
ten kristitty uskoo Herran
lupauksen: ehtoollisleivän,
viinin hahmossa on Herra
tässä sakramentissa.
Leivässä liha, veri viinissä;
yksi on Jeesus tässä hetkessä.

9. Ei suomme Herran lihaa
raatele, kun ehtoollisen pyhän
nauttii se. Ei joukko suuri,
tuhantinenkaan Herraamme
yhtä pysty jakamaan. Ei voi se
yhden osaa vähentää, täyteyttä
Herran ruumiin pienentää.

10. Vaikka on juhlaan kutsu kaikille ja ruoka sama joka vieraalle, kuitenkin kuolemaa syö vieras se, ken usko ei, vaan elää synnille. Ei siitä armon Herraa syyttää saa, kun epäusko tuottaa kuolemaa.

11. Leipämme murretussa muodossa on Herra läsnä joka murussa. Olkoon siis lailla ruumiin ykseyden Kirkkokin yksi, pyhä, yhteinen, niin kuin on Herra Jeesus tullessaan yksi ja täydellinen kokonaan.

12. Mestari Jeesus, olet ruokamme: ruumiisi annat ravinnoksemme. Rakkaus olet kuolevaisissa, teet meidät voittajiksi taivaassa. Luonamme pysy loppuun maailman, johdata meitä luokse Jumalan.

1. Si - nu - a, Jee - sus, me tun - nus - tam - me pap -

pim - me tai - vaan, uh - ri - lam - paam - me. On

pois - sa syn - tim - me, hä - pe - äm - me. Si -

nul - le y - lis - tys - tä lau - lam - me!

2. Kätemme löivät kättesi naulat,
 sait meiltä palkaksesi tuomion.
 Vaan leivän murrat ja viinin kaadat;
 kättesi kautta saamme suosion.
3. Osamme tiesit, naulat ja ristin,
 kun tartuit maljaan kauhun, kirouksen.
 Niin murtui synkkyys, kuoleman pistin:
 aukaisit taivaan, lähteet siunauksen.
4. Niin kautta kuolon ja kärsimyksen
 teit ristinpuusta merkin Kuninkaan.
 Uhrisi tähden kätemme näiden
 sinua palvella suo ainiaan.

5. Sanasi uhmassa toteutimme:
 sait tuskaa käsissämme kärsiä.
 Nyt olet uudelleen käsissämme
 alttarin viinissä ja leivässä.
6. Sinua, Jeesus, me tunnustamme,
 pappimme taivaan, uhrilampaamme.
 Kun leivän syömme ja viinin juomme,
 jo taivaan autuutta me maistamme.

1. Tai - vaa-seen käy mat-kam-me, maa ei
Kaa-naan-maa-han kul-jem-me ko-le-

viih-dyt-tää saa mei-tä. Tääl-lä täy-tyy
oi-ta kor-pi-tei-tä.

tai-val-taa, tai-vaas-sa on i-sän-maa.

2. Taivaaseen on mieleni
synnin maasta matalasta.
Kuolemallaan Herrani
nosti minut kuolemasta.
Enkö täältä kaipaisi
sinne kotimaahani?

3. Taivaaseen jo kehottaa
meitä Herra sanallansa,
taivasta se heijastaa
valollansa, rauhallansa.
Sinne, sinne taivaaseen
tahdon iloon iäiseen.

4. Taivaan riemu läsnä on
antimissa Herran pöydän.
Niissä taivaan ravinnon
täällä voimakseni löydän,
kunnes häissä Karitsan
sitä nautin ainian.

5. Taivaaseen jo toivossa
kaipaen yöstä kärsimysten.
Niitä ei voi verrata
riemuun taivaan täyttymyksen.
Katson maasta turhuuden
päivään uuteen Kristuksen.

6. Taivaassa on valmiina
nääntyneelle rauhan maja.
Porttina on kuolema,
siitä kuljit, Vapahtaja.
Siitä myöskin minua
kotiin kerran taluta.

7. Taivaaseen, ah taivaaseen
ikävöitsee sydämeni.
Katseeni luon Jeesukseen,
vain hän riittää turvakseni,
kunnes pääsen katsomaan
aina hänen kasvojaan.

1. Ei - jaa! Jo lau-laa sie-lu kii - tos - tan-sa,

se juh-la - virt-tä vei-saa rie-muis - san-sa.

Kuo-le-man pau-lat ja syn-nin vau-lat

on Jee-sus sär-ke - nyt ja hau-dan sal-vat.

2. Jo enkö saisi laulaa
riemuissani ja muis-
taa määränpäättä mat-
kallani, elämää toista,
se murheet poistaa.
Jo kirkas voitonkruu-
nu sieltä loistaa.

3. Kuin linnut rie-
mastuvat aamunkoit-
toon, niin ihmeissäni
katson armon lois-
toon. Saan auttajaksi,
lohduttajaksi Jeesuk-
sen, turvakseni aino-
aksi.

4. Vain armoon luotan,
rakas Jeesukseni,
sinua huudan täällä avuk-
seni. Lahjaksi aivan on
jälkeen vaivan minulle auki
helmiportti taivaan.

5. Ei saatanan ja synnin
valta kaada, kun kilveksi
voin sinut, Jeesus, saada.
Maailma turha on sielun
murha, veresi armossa on
ainut turva.

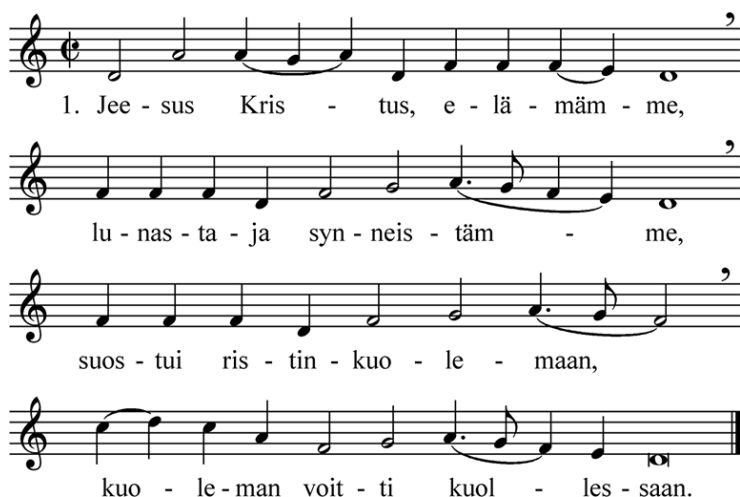
6. Majoista murheen mi-
nut kotiin kannat
ja minullekin puvun kirk-
kaan annat. On kiusatulla,
ahdistetulla nyt toivo kas-
vojesi eteen tulla.

7. Iäinen rauha, lohdutus
on siellä, ei Jeesus omiltan-
sa mitään kiellä. Saan vir-
teen uuteen, sen suloisuu-
teen yhtyä, Yljän häiden
riemuun suureen.

8. Kuin puhdas kulta au-
ringossa loistaa,
niin pyhään parvi kunniaasi
toistaa. Soi enkeleitten ja
autuaitten iloinen soitto
jälkeen kyyneleitten.

9. Jo aamu autuas se koit-
taa saisi, voi, jos jo taivaan
portti aukeaisi! Vaivasta
tämä sieluni päästä, vie
minut, Jeesus, rauhaan
myrskysäästä.

222

2. Vapahtajaa muistaaksem-
me saamme jälleen ruoak-
semme Herran ruumiin lei-
vässä, verensä kalliin viinissä.

3. Lohduttaen pöydässänsä
vakuuttaa hän Hengellänsä:
Minussa on lunastus,
syntien täysi sovitus.

4. Kukin tänne käydessänsä
koetelkoon itseänsä.
Itsevarman mahdoton
turvata Herran armoon on.

5. Vaan ken saapuu syntise-
nä, nääntyvänä, nälkäisenä,
Herran luokse tulla saa.
Heikkoa Kristus armahtaa.

6. Sille kuuluu lupaukset,
armahduksen vakuutukset,
joka nöyrytyy turvaamaan
Jeesuksen ristinkuolemaan.

7. Synnit kaikki Kristus kan-
toi, lupauksen meille antoi:
Syntinen, käy luokseni,
anteeksi saat sä syntisi.

8. Astun ääreen armopöy-
dän, tässä kiitän, armon löy-
dän. Herra, anna riemulla
lahjaasi suurta nauttia.

9. Herra, joka itselläsi
ruokit tässä ystäväsi,
sinulle nyt kunnia
kaikilta sukupolvilta!

Olet sydämellisesti tervetullut Lähetyshiippakunnan uuden piispan, Juhana Pohjolan virkaan vihkimiseen. Raamattu opettaa, että kaitsijan virka on ”jalo virka” (1. Tim. 3:1) johon Pyhä Henki piispan kutsuu ja asettaa (Ap.t. 20:28). Kutsunsa ja siunauksensa Jumala antaa seurakunnan kautta, ja siksi kaikkia kristittyjä tarvitaan yhdessä rukoilemaan vihittävän piispan puolesta.

Lähetyshiippakunta perustettiin v. 2013, ja ensimmäisenä piispana palveli **Risto Soramies**. Ennen piispa Soramiestä seurakunnat olivat toimineet yhteistyössä Ruotsissa perustetun Missionsprovinsein kanssa, ja suomalaisia seurakuntia ja pastoreita paimensi v. 2010 Mpr.:n piispaksi vihitty **Matti Väisänen**.

Tänään piispan virkaan vihittävä **Juhana Pohjola** on palvellut seurakuntapastorina ja Luther-säätiön asiamiehenä vuodesta 1999 ja Lähetyshiippakunnan dekaanina vuodesta 2013. Hän on väitellyt teologian tohtoriksi Helsingin yliopistossa ja suorittanut Concordia Theological Seminary:n Master of Sacred Theology –

oppiarvon. Jumala on siunannut Juhanaa vaimonsa **Päivi Pohjolan** kanssa viidellä lapsella. He asuvat Kirkkonummella.

Raamattuun pohjautuen luterilainen kirkko tunnustaa olemuksellisesti yhden paimenviran, jonka sisälle kirkko on evankeliumin vapaudessa tehnyt hyödyllisen erotuksen piispan ja pastorien tehtävien välille. Piispanviran ytimessä on kuitenkin aina seurakunnan palveleminen armonvälineillä. Augsburgin tunnustus toteaa mm. ”Piispojen valta merkitsee evankeliumin mukaisesti valtaa ja Jumalan käskyä saarnata evankeliumia, antaa anteeksi ja pidättää synnit sekä toimittaa sakramentit. Kristus näet lähettää apostolit käskien: ’Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät. Ottakaa Pyhä Henki. Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne anteeksi annetaan, ja joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt.’ Samoin Kristus sanoo: ’Menkää ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.’”

(Augsburgin tunnustus XXVIII)

Suomen evankelisluterilainen lähetyshiippakunta toimii yhteistyössä Suomen Luther-säätiön kanssa. Lisää tietoa: www.lhpk.fi ja www.luthersaatio.fi.